

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 32 din 19.01.2022

Dosar nr.: 13/2021

Petiția nr.: 47/11.01.2021

Petenți: și alții (în total, 146 de persoane)

Reclamați: Spitalul județean de urgență Sfântul Ioan cel Nou Suceava, Ministerul Sănătății

Obiect: neacordarea pentru angajații spitalului reclamat care nu fac parte din personalul medico-sanitar și auxiliar sanitar, a stimulentului de risc în valoare de 2500 lei, comparativ cu personalul medico-sanitar și auxiliar sanitar

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul procedural al petenților

1. și alții, prin Cabinet de Avocat „Simona Solcanu”, cu sediul în str. Mihai Eminescu nr. 10, sc. A, ap. 6, Suceava, județul Suceava;

Numele și sediul părților reclamate

2. Spitalul județean de urgență “Sfântul Ioan cel Nou” Suceava, cu sediul în B-dul 1 Decembrie 1918 nr. 21, Suceava, județul Suceava;

3. Ministerul Sănătății, cu sediul în strada Cristian Popișteanu nr. 1-3, București.

II. Citarea părților

4. S-a solicitat petenților să depună la dosar încă două exemplare identice pentru comunicare către reclamat.

5. Părțile au fost citate în condițiile impuse de pandemie.

6. Punctele de vedere depuse de reclamați au fost comunicate petenților în vederea depunerii de concluzii scrise.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petenților

7. Prin petiția **nr. 47/11.01.2021** petenții, angajați ai spitalului reclamat, arată că nu beneficiază stimulentul de risc de 2500 lei comparativ cu personalul medico-sanitar și auxiliar sanitar.

Au depus la dosar înscrisuri.

8. Prin adresa **nr. 2402/26.03.2021** petenții au depus la dosar copii ale petiției și înscrisurilor.

9. Petenții au depus la dosar concluzii scrise înregistrate la CNCD cu nr. 5781/02.08.2021, prin care arată următoarele:

- ministerul reclamat are calitate procesuală întrucât instrumentează fondurile din care se plătește stimulentele de risc;
- spitalul reclamat a recunoscut că stimulentele de risc ar trebui acordate tuturor angajaților.

Sușinerile părților reclamate

10. Prin adresa **nr. 4137/31.05.2021** spitalul reclamat a depus punct de vedere prin care arată următoarele:

- solicită soluționarea petiției în lipsă;
- a respectat legislația care nu a permis acordarea stimulentele de risc pentru petenți;
- consideră că întreg personalul a fost supus riscului;
- prevederile **O.U.G. nr. 43/2020** au creat situația de discriminare.

11. Prin adresa **nr. 4043/28.05.2021** ministerul reclamat arată următoarele:

- invocă excepția lipsei calității procesuale pasive;
- spitalul unde lucrează petenții se află în subordinea Consiliului Județean Suceava;
- lista persoanelor care urmau să beneficieze de stimulentele de risc trebuia stabilită de spitalul reclamat.

IV. Motivarea în fapt și drept

Legislație și principii

12. **O.U.G. nr. 43/2020** stabilește că lista personalului care beneficiază de stimulente de risc se stabilește prin decizia conducătorului unității angajatoare.

13. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

14. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

15. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”*).

16. Prin nediferențiere judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analogă: *„art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (Marckx împotriva Belgiei, 13 iunie 1979, §32) sau „analogă” (Van der Musselle împotriva Belgiei, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (Fredin împotriva Suediei, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analogă ori relevant similară” (Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit, 30 iulie 1998, §75).*

17. Art. 2 alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000** prevede: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

18. Criteriile enumerate de **O.G. nr. 137/2000** sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând „sau oricare alt criteriu”, însă aceste criterii, conform cazuisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale sau un anume statut pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (**Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei**, 7 decembrie 1976, §56). „Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelora care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „orice altă situație” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (**Clift împotriva Regatului Unit**, 13 iulie 2010, §62).

19. Privind restrângerea drepturilor petenților, Colegiul director se bazează pe art. 7 din **O.G. nr. 137/2000**: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul ca aparține unei anumite rase, nationalitati, etniei, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii: c) acordarea altor drepturi sociale decât cele reprezentând salariul; [...]”.

Colegiul director al CNCD reține următoarele:

20. Petenții, economiști, analiști, programatori IT, referenți de specialitate, casieri, ingineri, inspectori, statisticieni, asistenți medicali, bioingineri, croitori, liftieri, magazioneri, telefoniste, bucătari, muncitori necalificați, bucătari, farmaciști, asistenți farmaciști, consilieri juridici, electricieni, arhivari, lăcătuși mecanici, experți resurse umane, neurologi, zidar-zugravi, angajați ai spitalului reclamat, nu au beneficiat de stimulentele de risc de 2500 lei acordate personalului spitalului care asigură asistență medicală pacienților testați pozitiv cu virusul SARS-CoV-2.

21. Colegiul director admite excepția lipsei calității procesuale pasive a ministerului reclamat, având în vedere faptul că spitalul reclamat trebuia să întocmească lista personalului care să beneficieze de stimulentele de risc, prin decizia conducătorului unității angajatoare. Spitalul reclamat nu a arătat că petenții ar fi fost puși pe lista respectivă, iar ministerul reclamat nu ar fi virat bani pentru ei.

22. Colegiul director nu poate aprecia dacă, spre exemplu, un bucătar, care lucrează într-un spital, se află în situație comparabilă cu un medic, din punctul de vedere al riscului de a contacta virusul SARS-CoV-2. Spitalul reclamat ar trebui să cunoască exact condițiile de lucru. Pe de o parte spitalul reclamat nu a inclus pe listă petenții, pe considerentul că ei nu se află în situație de risc, pe de altă parte spitalul afirmă în punctul de vedere că și petenții ar trebui să beneficieze de acest spor.

23. În consecință, fapta sesizată trebuie analizată din perspectiva comportamentului pasiv al spitalului de a nu analiza riscul diferitelor categorii de angajați de a contacta virusul SARS-CoV-2 și astfel de a determina concret cine poate și cine nu poate beneficia de stimulentele de risc.

24. Criteriul de diferențiere este cel socio-profesional.

25. Stimulentul de risc reprezintă un drept social, altul decât salariul.

26. În consecință fapta spitalului reclamat de a nu analiza riscul diferitelor categorii de angajați de a contacta virusul SARS-CoV-2, și astfel de a determina concret cine poate și cine nu poate beneficia de stimulentele de risc reprezintă un comportament pasiv prin care s-a creat o deosebire, pe criteriul socioprofesional care, prin efectele pe care le-a generat, a înlăurât folosința unui drept social (stimulentul de risc).

27. Conform prevederilor **O.G. nr. 2 din 2001**, art. 5 alin. 2 lit. a, coroborată cu art. 6 și art. 7, Colegiul director aplică sancțiunea de avertisment, având în vedere următoarele:

- fapta reprezintă un comportament pasiv;
- în momentul producerii faptei de discriminare spitalul reclamat s-a confruntat cu o situație de criză.

28. Recomandă spitalului reclamat să realizeze o evaluare a categoriilor de personal care ar trebui să beneficieze de stimulente de risc și să întocmească o lista a personalului care să beneficieze de stimulente de risc, prin decizia conducătorului unității angajatoare, pe baza acestei evaluări.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a ministerului reclamat;
2. Fapta spitalului reclamat de a nu analiza riscul diferitelor categorii de angajați de a contacta virusul SARS-CoV-2, și astfel de a determina concret cine poate și cine nu poate beneficia de stimulentele de risc reprezintă discriminare, conform art. 2 alin. 4 coroborat cu art. 7 lit. c) din **O.G. nr. 137/2000**;
3. Aplică sancțiunea avertismentului contravențional față de spitalul reclamat, conform prevederilor **O.G. nr. 2 din 2001**, art. 5 alin. 2 lit. a, coroborată cu art. 6 și art. 7;
4. Recomandă spitalului reclamat să realizeze o evaluare a categoriilor de personal care ar trebui să beneficieze de stimulente de risc, și să întocmească o lista a personalului care să beneficieze de stimulente de risc, prin decizia conducătorului unității angajatoare, pe baza acestei evaluări
5. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii: —

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată online în data de 19.01.2022 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN – Membru, GRAMA HORIA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

**Redactată și motivată: Haller István
Data redactării: 20.01.2022**

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.